

Владимиръ Поляновъ.

Героични приказки.

Първа.

реди много пжти по сто години, на земята нѣмало правда. Тежко било тогава на до-бритѣ и слабитѣ хора, защото тѣ робували на по-силнитѣ и жестокитѣ.

По това време живѣлъ единъ голѣмъ юнакъ. Той билъ много силенъ. Можелъ да се бори съ сто души и пакъ да надвие. Той билъ бѣлгаринъ и много жалѣлъ не-щастнитѣ роби. Ходѣлъ навсѣкжде по гра-дове и села, полета и гори, гонѣлъ и биелъ потисницитѣ, бранѣлъ и спасявалъ отъ всѣко зло робитѣ.

За тоя чуденъ юнакъ искамъ да ви разкажа.

* * *

Той се казвалъ Марко и билъ царски синъ. Царството на баща му се намирало далече отъ тука, при тихото Бѣло море.

Голѣма радостъ била въ това царство, когато се родилъ малкиятъ князь Марко.

Вѣлкашинъ, царьтъ, поканилъ гости отъ всички краища на господарството. Изпълнилъ се дворецътъ